

ANTE STAMAĆ

Feledd, feledd...

*Feledd az ezüstlő esőket, feledd
október törékeny hullámait,
a nappalok tört fényű álmait,
s a rózsák szavát, mely csöndnél csendesebb.*

*Feledd mindazt, mit a szerelem mesél:
az ismert, nem ismert s titkos helyek
forradások lesznek, bűvös hegek –
és fanyar só marja mindet szerteszét.*

*Mert suttogás sem szállhat, ha szárnyatlan,
ahogy rózsza sincs, ha alakja nincsen:
álom marad csak, kontúr, sárga szappan.*

*De örök most is az első jel, mint isten
alkotta kép – csöppnyi arc lángja lobban:
Francesca Lovornik, megigézetten.*